

a híresztelésekben egyetlen szó valóság sincs. Meg vagyok elégedve budapesti színházaimmal és sem a szegedi, sem más vidéki színházra pályázni nem kívánok.

Ennyit mondott Beöthy László. Munkatársunk rajta kívül Liptai Imrét is megkérdezte a nevével kapcsolatos hírek felől. Liptai szintén kijelentette, hogy nincs tudomása róla, hogy Beöthy akár pályázni szeretne a szegedi színházra, akár őt szerződtené a szegedi színházhoz művezető-igazgatónak. Az erre vonatkozó hírek az utolsó betűig alaptalanok.

Kóburg Lujza

magyarországi utja.

— Riporton Bodrogolasziban. —

(Saját tudósítónktól.) Napok óta azt írják a bécsi és a budapesti lapok, hogy Lujza hercegnő, Kóburg Fülöp herceg elvált felesége Bodrogolasziban van. A hercegnő azonban nincs itt. A Lónyay-kastély lakatlan és üres. Lujza hercegnőt várják. Lehet, hogy jön, de még ez sem biztos. Itt Olasziban minden esetre erősen készülnek a fogadására. Lónyay grófiek szintén nincsenek itt. Nem is voltak itt. Hónapok óta nem jártak már erre. Oroszváron vannak s onnan esetleg a jövő héten fognak elindulni a Riviérára. Az se igaz, amit a bécsi lapok írtak, hogy a Hotel Sacherben lakott. Az új Astoria-szállóban szállt meg, ott lakik most is s a szállóban nem is tudnak róla, hogy elutaznék. Egyelőre legalább nem. Talán a jövő héten, vagy még akkor sem. Majd, ha kedve tartja.

Egész éjjel havazott. Körül a vidék olyan volt, mintha fehér vászonnal vonták volna be. A vonatunk háromszor is elakadt utközben. Szíhalomnál egy óránál tovább vesztegeltünk, amíg munkásokat keritettek, akik a prüszkölő mozdonyt kiásták a hóból. Félhét helyett kilenc órákor ért be a vonat a sárospataki állomásra. A vasuti tisztek káromkodtak, szidták az eget, amiért a vonatot lesve órák hosszat kellett a sínek mellett a hóban álldogálniok s nem mehettek el reggelizni, ahogy rendszeren szokták, a reggeli vonat befutása után. A kiesiny állomás előtt két kocsit állott összesen, azokból is az egyiknek sánta volt a lova. A másik vállalta, hogy kihozza Bodrogolasziba. Felraktam a podgyászomat, felültem s lassu ügetéssel megindultunk. A város, a maga Rákóczi-korabeli apró házaival, amiknek a tetejét belepte a hó, olyan volt, mint azok a cukorvárak, amiket kiállításokra szoktak beküldeni a cukrászok. A kocsi szitta a félig kialudt pipát, néha néha rászólt a gőzölgő lovakra, aztán egyszerre hátrafordult a bakon és úgy, pipával a szájában megkérdezett:

— A kastélyba teccik?

— Oda.

— Talán bérlőnek teccik lenni?

— Nem, újságíró vagyok. A hercegnőt keresem, aki Lónyay gróféknál van vendégségben.

Előre fordult a lovak felé, nem felelt, csak kivette szájából a pipát, csendesen kiverte és zsebetette. Akkor szólalt meg újra:

— Mert errefelé már csak bérlők járnak, — mondta sóhajtván — mind idegen kézen van már ez a sok szép birtok. Még a hercegé is.

Odabökött az ostorral Windischgraetz Lajos herceg kastélya felé.

— Most adta ki bérbe két pesti embernek. Az egyik fiskális. Bizton kirántják alula is a gyékényt!

Hajtott egy darabig, gondolkodott.

— De persze, — folytatta később — bérbe köllött adnia a birtokot, mert maga nem ért a gazdálkodáshoz. Katona volt. Nem úgy van már, mint régen, amikor a birtokos gazdának nevelte a fiát. Manapság haza se néznek, csak úgy néha-néha. Mindent a bérlők esznek meg, a gazdának nem marad semmi.

Félóra alatt Bodrogolasziban voltunk. Az egész falu néhány ház, még koresma sincs benne. Csak egy szatócsbolt, aminek ivója is van. Az Izrael Jakabé. Vasszőget is árulnak benne, de azért pálinkát is adnak, meg bort is kímérve. Ott melegszik annak a három társzékének a kocsi is, amik ott állnak a boltbejárat előtt. Hatalmasan meg van rakva a három szekér. A vasutról jöttek és a Lónyay-kastélyba egyikszének. Butorokat hoznak. Tegnap ötven métermázsza vadonatúj butor érkezett Budapestről a bodrogolaszi apró állomásra, azokat viszik be most a kastélyba.

Maga a kastély ott van egy kődobásonyira a vonattól, az országút mellett. Olyan, mint egy nagyobbacska két emeletre épült vadászház. Nyers téglá a fala, fából van a verandája. Park közepén áll, magas, sűrű fák övezik, régiek, amik valamikor még Rákóczit láthatták erre sétálni. Most, amikor nincs levél a fákon, is csak a kastély homloka kukkan ki az országutra, nyáron semmi se látszik belőle.

Nem tudják, mikor érkezik a vendéghercegnő, érkez-e egyáltalában, de azért erősen készülnek a fogadására. A régi butorokat már mind kidobták s újat hozattak. Csupa kényelmes, modern angol butor kerül a régi, bizony kissé már kopott butorzat helyére. Nyolc szobát rendeznek be a feleséges asszony részére, hármát a két komornának, s három férfiszoba részére való berendezés is kerül le a kocsiokról. Ezek kerülnek a hercegnő udvarmesterének Mattasich-Keglevich grófnak a szobáiba.

Az istállót is újra festik. Két pár ló érkezett még a múlt héten Oroszvárról, meg egy vadonatúj homokfutó kocsit. Két hátsó paripát most várnak, valamelyik nap azok is megjönnek. Már napok óta itt van Oroszvárról Zenger Árpád, a Lónyay-uradalmak igazgatója, ő vezeti a rendezkedést s ő fogja fogadni az olasz-i kastély ritka vendégét. Tegnap nagy vadászatot rendezett, hogy ki tapasztalja az alkalmas leseket, ha a hercegnőnek kedve kerekednék vadászni.

Az is lehet azonban, hogy el se jön a hercegnő, aki — itt legalább úgy tudják — magyar ügyvédje, Visontai Soma dr. udvari tanácsos útján, Budapestben is kerestetett magának lakást. Béreltek is neki egyik szállóban nagyobb lakosztályt s lehet, hogy Bodrogolaszi helyett egyelőre Budapestre költözik.

Ujabbban azonban már az is kétséges, hogy a hercegnő egyáltalában eljön-e Magyarországra. Lehet, hogy sikerül kiegyeznie a belga állammal, ahogy legfiatalabb testvére, Klementina hercegnő már kiegyezett. A belga kormány ugyanis hajlandó Lujza hercegnő és Lónyay Elemérné grófné örökségeit ugyanolyan feltételek mellett átvenni, ahogy Klementina hercegnő örökségét átvették s hajlandók a két királyleánynak, akik már huszonegy millió frankot kaptak, további tizenöt millió frankot kifizetni. Ha ez a megegyezés sikerül, akkor Lujza hercegnő egyelőre nem jön se Bodrogolasziba, se Budapestre.

De azért Sárospatakon máris nagy az izgatottság. Mindenki kíváncsi a szép feleséges asszonyra, aki körül olyan szép, szinte hőskölteménynek beillő, romantikus regényt szőtt az élet. A nagy készülődéssel csak egy ember nincs megelégedve: Izrael Jakab, az olasz-i szatócs.

— Nem tudom, miért várjuk olyan nagyon azt a hercegnőt, olyan asszony az is, mint más. Aztán erről mégis megírják az újságok, most hol van, holnap hol lesz. Az én feleségem utazhatik, amennyit akar, nem írnak róla...

— De az nem is a Kóburg Lujza! — feleli a fia.

S ez az egy mondat többet mond, mint egy órai magyarázat. A szép hercegasszonyt elválaszthatta az urától a főudvarnagyi bíró, ő maga letehetette a nevet, melyet annak idején viselt, a népnek mégis csak a — Kóburg Lujza maradt.

S mennyivel melegebb, intimusabb ez a megszólítás, mint az a másik, amelyet ott láttam az olasz-i postahivatalban egy Bécsből érkezett kétéfű sasos, hivatalos íráson:

Ihre königliche Hoheit die aller-durchlauchtigste Prinzessin Louise von Belgien.

Hát nem egyszerűbb ez: a Kóburg Lujza?

L. m.

Gróf és artistalány.

— Debreceni botrány. — Brutális fiatal mágna. —

(Saját tudósítónktól.) A mulató Debrecen éjszakai életének igen gyakran akadnak szenzációs botrányai. Ezek középpontjában rendszerint egy városszerte ismert duhaj kedvű fiatal mágna áll, grófi és főhadnagyi rangja van és fölötté ambicionálja, hogy rekordot teremtsen a brutálisabbnál brutálisabb botrányok között. A gróf urnak ez az ambíciója legutóbb már odáig dagadt, hogy erőszakot követett el egy fiatal és ártatlan artistalányon, akit valósággal beteggé tett. Az esetnek főhábtoritón durva részletei vannak, amelyekből kitűnik az is, hogy még a rendőrség, de a katonai hatóság se mer erélyes kézzel beleavatkozni a megvadult mágna dolgaiba, aki tetteiért óriási összegekkel szokta kiengesztelni a megbántottakat. Tudósítónk a gróf ur legutóbbi, most kipattant botrányáról a következő részleteket jelenti:

A debreceni Petőfi-tér és Deák Ferenc-utca sarkán van a Pokol-mulató. Egy idő óta orfeum előadásokat is tartanak benne. A múlt hónap 26-án leszerződött a mulató tulajdonosa Jenny Lili fővárosi artistanő. Az alig 17 éves leány első fellépétekor feltűnt a mulató közönségének. A lumpok között hamarosan híre terjedt a Pokol-mulató új tagjának. December 29-én, szombaton éjjel két óra körül egy négytagú társaság látogatott el a mulatóba. Három huszártiszt s egy civil. Az egyik tisztnek, aki főhadnagyi rangot s grófi címet visel, megtetszett Jenny Lili. Mikor a társaság leült az ugynevezett rózsateremben, behívták a szerződötött nő-tagokat. Majd pezsgőt rendeltek. A tisztnek a magukkal hozott cigányokkal huzatták a nótákat s a gróf táncolni hívta Jenny Lilit.

A bakfis korban levő artistanő a társaságnak is megtetszett s közülök ketten, köztük a szobán forgó főhadnagy behívták egy másik terembe. A férfiak hevesen udvaroltak a leánynak s különféle ajánlatot tettek Jenny Lilinek. Ez vissza utasította a két férfi kérését s kiakart menni a helyiségből. A főhadnagy azonban nem engedte. Jenny Lili erre Kormos direktor feleségét hívta segítségül. Az igazgatónok kérte a gróft, hogy bocsássák el a leányt, de a gróf kereken megtagadta. Az artistanő kezét erősen fogta a főhadnagy, úgy, hogy a leány fájdalmában többször felkiáltott. Midőn a gróf látta, hogy a leány nem hajlandó a mulatóban kérésének engedni, arra kérte, menjen vele a lakására.

Jenny Lili mindenáron szabadulni akart a főhadnagytól. Ezt a célját úgy vélte elérni, hogy esellhez folyamodott. Színelég beleegyezett a főhadnagy utóbbi ajánlatába. Közben pedig megsugta Kormoséknak, hogy elszökik a főhadnagytól. Ezt a szándékát végre is hajtotta. Egy alkalmas pillanatban a színpadon keresztül elfutott. A gróf azonban utána ugrott s ismét elfogta. Az artistanő újból kérte kolléganőjét, hogy szabadítsák ki, de ezt senki sem merte megtenni, mert féltek a tiszttől.

Nemsokára fizetett a gróf. Ekkor eleresztette a leány kezét. Jenny Lili arra használta fel a szabadonbocsátást, hogy kiszökött a mulatóból s elbújt az öltözőbe. Fizetés után a főhadnagy kereste a leányt, de nem találta maga körül. Összejárta az egész mulatót, míg végre az öltözőben ráakadt az artistanőre. Megfogta Jenny Lili csuklóját s vitte kifelé, az utcán várakozó bérkocsiba. A sok szalad-